THE UNIVERSITY OF AUCKLAND

_Danuta Nowak
_Wiesław Hładkiewicz
Wydział Humanistyczny

Nową Zelandię coraz częściej nazywa się tak, jak nazwali ją niegdyś Maorysi: „Aotearoa", czyli „Kraina Białych, Długich Obłoków". Wybuch wulkanu Taupo 1800 lat temu ukształtował Wyspę Północną, natomiast Wyspa Południowa stanowi część tego, co dziś jest kontynentem południowoamerykańskim. Obie wyspy mają zupełnie różną historię i budowę. Na Północy są gejzery, gorące źródła i wulkany. Z kolei na Południu wznoszą się majestatyczne szczyty, głębokie fiordy i rwące rzeki. W kraju o ciepłym, umiarkowanym i subtropikalnym klimacie jest około 360 lodowców! Pierwszym Europejczykiem, który dotarł do Nowej Zelandii był holenderski żeglarz Abel Tasman. To on w 1642 r. nadał jej nazwę, na cześć jednej z prowincji w Holandii. W roku 1769 do Nowej Zelandii przypłynął kapitan James Cook i ogłosił włączenie jej do Imperium Brytyjskiego.

W Wellington, stolicy Nowej Zelandii, co roku organizowane są uroczystości związane z obchodami Waitangi Day. Upamiętnia się podpisanie w dniu 6 lutego 1840 r. traktatu Waitangi, zawartego pomiędzy przedstawicielami około pięciuset maoryskich plemion z przedstawicielami Korony Brytyjskiej. Dokument ustanowił urząd gubernatora kolonii Nowej Zelandii, uznał maoryską własność ziemi i innych dóbr oraz nadał im prawa obywateli brytyjskich. Traktat jest aktem założycielskim Nowej Zelandii.

Polsko-nowozelandzka umowa „Working Holiday Scheme" („Zwiedzaj i Pracuj") z 2008 r. jest pierwszym dokumentem stwarzającym okazję osobom w wieku 18-31 lat na roczny wyjazd turystyczny. Podczas pobytu w Polsce, lub w Nowej Zelandii młodzi ludzie poznają kulturę i sposób życia w innym kraju, mają też możliwość podjęcia pracy zarobkowej. Polacy, którzy chcą wziąć udział w programie mogą aplikować poprzez Ambasadę NZ w Warszawie lub online na stronach Immigration New Zealand. Natomiast obywatele Nowej Zelandii mogą aplikować poprzez Ambasadę RP w Wellingtonie lub inną polską placówkę dyplomatyczno-konsularną na świecie.

Nowozelandzki system edukacyjny, tak jak brytyjski, oferuje edukację wyższą na trzech szczeblach z możliwością kontynuacji. Długość studiów zależy od kursu i stopnia, jaki się wybierze - Bachelor Degree: 3-5 lat, podstawowy poziom akademicki dla większości profesji; Graduate Certificate: 6 miesięcy, intensywny kurs oparty na wybranym stopniu; Graduate Diploma: 1-2 lata, środkowy poziom, pomiędzy licencjatem a magisterium; Masters Degree: 1-2 lata, skupia się na praktycznych i pojęciowych aspektach różnych dziedzin; Doctoral Degree: 3-6 lat, skupia się na badaniach dających oryginalny wkład w zakres wiedzy z danej dziedziny.

Polsko-nowozelandzka umowa „Working Holiday Scheme" („Zwiedzaj i Pracuj") z 2008 r. jest pierwszym dokumentem stwarzającym okazję osobom w wieku 18-31 lat na roczny wyjazd turystyczny.

W Nowej Zelandii można studiować do trzech miesięcy bez wizy, natomiast przy pobycie powyżej trzech miesięcy należy wystąpić o wizę studencką, z kolei żeby studiować i pracować, potrzebny jest dokument Working Holiday Visa. W Nowej Zelandii działa osiem uniwersytetów, na których studiuje około 180 tysięcy osób. W Auckland, największym mieście Nowej Zelandii, działają trzy uczelnie: The University of Auckland (AUT), Auckland University of Technology i Massey University.

Uniwersytet w Auckland założony w roku 1883 posiada osiem wydziałów, w sześciu kampusach. Jest cenioną instytucją naukowo-badawczą w Nowej Zelandii z wieloma kierunkami studiów - od sztuki biznesu po sztuki piękne. Symbolem i zabytkiem największego nowozelandzkiego The University of Auckland jest budynek Old Arts Building z wieżą zegarową, która stanowi ważny punkt orientacyjny w mieście. AUT to „młody" Uniwersytet, lecz przeszłością nawiązuje do wcześniejszego Auckland Technical School. Obecnie jest on nadal ceniony za innowacyjność i stosowane technologie. W Nowej Zelandii nie ma egzaminów wstępnych na studia, wystarczy dobra średnia ocen. Wymagany jest certyfikat z poziomu znajomości angielskiego, może też być świadectwo z minimum dwóch lat nauki języka angielskiego w szkole średniej. Studia w Nowej Zelandii są płatne. Na Uniwersytecie w Auckland obywatele i rezydenci płacą około 480$ nowozelandzkich za jeden przedmiot i opłaty administracyjne wynoszące około 100$. Studenci z zagranicy ponoszą około 1/3 wyższe opłaty niż obywatele i rezydenci. Nie organizuje się studiów wieczorowych, ale dostępne są intensywne kursy. W ciągu roku trzeba zaliczyć około siedmiu przedmiotów. Po trzech latach studiów uzyskuje się tytuł np. Bachelor of Arts czy of Commerce, stanowiący odpowiednik polskiego licencjata. Następnie można rozpocząć studia magisterskie - Masters Degree.

W grudniu 2015 r. prof. Wiesław Hładkiewicz otrzymał zaproszenie z Uniwersytetu w Auckland, do udziału w Kongresie Nauki i Technologii (CyberSciTech, 8-12 sierpnia 2016). Tematem przewodnim tegorocznego, sierpniowego spotkania naukowców z całego świata jest "Towards Cyber-Enabled New Sciences, Technologies and Applications for a Better Society".

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

_WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

81 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Wydział Artystyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego

22 stycznia 2016 r. w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym UZ odbyło się otwarcie wystawy **Dominika Włodarka pt.** *„ODBICIA /REFLECTIONS"*. Artysta zaprezentował grafiki wykonane w technikach metalowych. Wystawie towarzyszył wykład *Technika graficzna karborundu*.

Dominik Włodarek jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. W 2002 r. na Wydziale Edukacji Wizualnej w pracowni prof. Tomasza Chojnackiego obronił dyplom. W latach 2004–2010 studiował na Wydziale Grafiki Fińskiej Akademii Sztuk Pięknych w Helsinkach (dyplom w 2010 r.) oraz w École Nationale Supérieure des Beaux-Arts w Paryżu (stypendium Erasmus, październik 2007 - styczeń 2008).

Jest zatrudniony na stanowisku asystenta w Pracowni Wklęsłodruku Wydziału Grafiki ASP w Gdańsku. Prowadzi zajęcia z akwaforty oraz akwatinty. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków, Związku Artystów Grafików Fińskich, Stowarzyszenia Artystów w Helsinkach i Artystów Galerii Huto w Helsinkach.

Jest autorem 10 wystaw indywidualnych. Brał udział w 40 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, m.in.: Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej, Galeria Bunkier Sztuki, Kraków (2006, 2009), Otrzymał Nagrodę specjalną III stopnia Rektora ASP w Gdańsku (2013, 2015) oraz II Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańsk za udział w Konkursie Pomorskiej Grafiki (2012).

Jest stypendystą artystycznym: Fińskiej Fundacji Kultury *„Suomen Kulttuurirahasto"* (2013), Fińskiej Centralnej Rady Sztuki *„TKT, Näyttöapuraha"* (2012), Fundacji Paulo (2011), Finlandia, Fundacji im. Alfreda Kordelina (2010), Finlandia, Miasta Helsinki (Helsingin kaupungin taiteilija-apuraha) (2009), Finlandia, Rady Artystów Regionu Uusimaa (Uudenmaan Taidetoimikunta) (2007), Finlandia, Młodych artystów Fińskiego Związku Sztuki (Suomen Taideyhdistys, (2007), rządu fińskiego (CIMO), Akademii Sztuk Pięknych w Helsinkach (2004), Finlandia, rządu fińskiego (CIMO), Akademii Sztuk Pięknych w Helsinkach (2005), Finlandia, rządu fińskiego (CIMO) z rekomendacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, Akademii Sztuk Pięknych w Helsinkach (2004), Finlandia. Otrzymał grant artystyczny Państwowej Rady Sztuk Pięknych (Valtion Kuvataidetoimikunta) (2009), Finlandia.

Wystawa jest czynna do 16 marca 2016.

Janina Wallis

_Oto co o twórczości Dominika Włodarka pisze dr Zofia Watrak, historyk i kurator sztuki, dyrektor Galerii Refektarz w Kartuzach, laureatka prestiżowej nagrody Miasta Gdańsk w dziedzinie kultury Splendor Gedanensis w 2015 r.

"...Mogłoby się wydawać, że w technikach metalowych osiągnięto już wszystko, co było możliwe, biorąc pod uwagę specyfikę technologii. Kiedy jednak przyjrzeć się pracom Dominika Włodarka, trudno oprzeć się wrażeniu, że są poza tym, co ukształtowało tradycję grafiki środowiska gdańskiego. Rzeczywiście, ten młody artysta jest absolwentem ASP w Łodzi. Dyplom obronił w 2002 roku na Wydziale Edukacji Wizualnej w pracowni prof. Tomasza Chojnackiego. Aktualnie jest asystentem w Pracowni Wklęsłodruku ASP w Gdańsku i uczy głównie akwaforty oraz akwatinty. We własnych pracach z wykorzystaniem tych technik osiąga bogatą strukturę malarską. Są to głównie pejzaże z pogranicza abstrakcji w różnych wersjach kolorystycznych. Gęstą, niemal reliefową strukturę uzyskuje dzięki wielokrotnemu nałożeniu matryc głęboko trawionych. Ponadto świadomie wykorzystuje fakt kurczenia się moczonego papieru, co sprawia, że kolejne nałożenia powodują lekkie przesunięcia barwne. Niejako z przypadku uczynił zasadę, wzbogacając tym samym środki wyrazu. Jako chyba jedyny w Gdańsku stosuje karborund - związek węgla z krzemem, łączony z gesso, jako materiał ścierny, który nakłada na niemal chirurgicznie wycięte powierzchnie uzyska-